

通知

界定區域全面經濟夥伴關係協定內的貨物原產地規則

根據政府 2017 年 8 月 18 日第 98/2017/ND-CP 號議定，界定工商部的職能、任務、權力和組織結構；

根據政府於 2018 年 3 月 8 日頒布的第 31/2018/ND-CP 號議定，詳細規定關於貨物原產地的對外貿易管理法；

實施於 2020 年 11 月 15 日線上簽署之區域全面經濟夥伴關係協定；

根據進出口局局長的建議；

工商部部長頒行界定區域全面經濟夥伴關係協定內之貨物原產地規則的通知。

第一章

總則

第一條、調整範圍

此通知界定區域全面經濟合作夥伴關係協定內的貨物原產地規則（以下稱爲 RCEP 協定）。

第二條、適用對象

此通知適用於：

1. 簽發貨物原產地證書（C/O）的組織、機構。
2. 商人。
3. 有關進出口貨物原產地的個人、組織、機關。

第三條、詞語解釋

根據本通知的規定，下列詞語解釋如下：

1. 水產養殖是指對從卵、魚苗、魚虫和魚卵等胚胎開始，對包括魚、軟體動物、甲殼動物、其他水生無脊椎動物及水生植物在內的水生生物的養殖。通過有序畜養、餵養或防止食肉動物掠食等方式，對飼養或生長過程加以干預，以提高產量；
2. CIF 是指包括運抵進口國進境口岸或地點並含保險費和運費在內的進口貨物價值。
3. 主管部門是指由締約國指定並通知給其他締約國的政府機關或組織。

4. *FOB* 是指包括將貨物運抵最終出境口岸或地點（無論以何種運輸方式）並含運輸費用在內的船上交貨價值。
5. *相同及可互換的貨物或材料*是指為商業目的可互相替換、其性質實質相同的貨物或材料。
6. *公認會計原則*是指在一個締約國境內有關記錄收入、成本、費用、資產和負債、信息披露以及編制財務報表方面獲一致性公認或應用的會計原則。公認會計原則既包括普遍適用的概括性指導原則，也包括詳細的標準、慣例及程序；
7. *貨物*是指任何商品、產品、物品或材料。
8. *原產地證書簽發組織、機關*是由締約國指定或授權以簽發原產地證書及必須根據本通知的規定通知至其他締約國。
9. *原材料*是指在生產另一貨物的過程中所使用的貨物。
10. *非原產貨物或者非原產材料*是指不符合本通知規定的原產地規則的貨物或材料。
11. *原產貨物或原產材料*是指符合本通知規定的原產地規則的貨物或材料。
12. *生產商*是指從事貨物生產的人或法人實體。
13. *生產*是指獲取貨物的方式，包括種植、開採、收穫、耕種、飼養、養殖、提取、採摘、採集、狩獵、捕撈、水產養殖、誘捕、捕獲、製造、生產、加工或裝配的貨物。

第四條、越南貨物原產地認證與檢驗

1. 與本通知共同發布的附錄：
 - a) 附錄一：產品特定規則。
 - b) 附錄二：原產地證明文件的最低信息要求清單。
 - c) 附件三：RCEP 出口版原產地證書模板及補充原產地證書申報模板。
 - d) 附錄四：有條件稅差的貨物清單。
2. 簽發 RCEP 版原產地證書的越南組織、機構名單將上傳到工商部的原產地管理和簽發電子認證系統上，網址為 <https://ecosys.gov.vn>。簽發 RCEP 版原產地證書的越南組織、機構根據工商部的指導下登記印章、簽名樣本及更新該印章及簽名樣本。
3. 貨物原產地認證與檢驗程序按照政府 2018 年 3 月 8 日第 31/2018/NĐ-CP 號議定執行，該議定詳細規定關於貨物原產地的對外貿易管理法、各項貨物原產地法規及本通知的規定。

第二章

貨物原產地確定方式

第五條、原產貨物

貨物在以下情況下被視為原產貨物：

23 Ni Sư Huỳnh Liên, Phường 10, Quận Tân Bình, TP. Hồ Chí Minh
G3.21.06 Greenbay, Số 7 ĐL Thăng Long, P. Mễ Trì, Q. Nam Từ Liêm, Hà Nội
熱 線: +84 933 341 688 微 信: everwinservice LINE: everwin888

1. 根據本通知第 6 條，在一締約國境內完全獲得或生產的貨物。
2. 貨物在一締約國境內生產僅使用來自一個或一個以上締約國的原產材料。
3. 貨物在一締約國境內生產，使用非原產材料並符合本通知附錄一的規定。

第六條、完全獲得或者生產的貨物

根據本通知的第 5 條第 1 款規定，下列貨物應當視為在一締約國境內完全獲得或生產的貨物：

1. 在該締約國境內種植、收穫、採摘或收集的植物或植物產品（包括果實、花卉、蔬菜、樹木、海藻、菌類和植物）。
2. 在該締約國境內出生並飼養的活體動物。
3. 從該締約國境內飼養的活體動物中獲得的貨物。
4. 在該締約國境內通過狩獵、誘捕、捕撈、耕種、水產養殖、收集或捕獲直接獲得的貨物。
5. 從該締約國境內之土壤、水域、海床或海床底土提取或得到的但不包括本條的第 1 至第四款範圍的礦物質或其他天然生成物質。
6. 由該締約國的船隻（在該締約國註冊並且有權懸掛該締約國旗幟）或由該締約國或該締約國的個人、法人實體從締約國和非締約國領海以外的水域、海床或海床底土獲得的海洋漁獲產品和其他貨物，在符合國際法規定且從締約國和非締約國的專屬經濟區捕撈的海洋漁獲產品及其他海洋生物的情況下，則該締約國或該締約國的個人、法人實體應當有權開發該專屬經濟區。對於其他產品，該締約國或該締約國的個人、法人實體應當依據國際法有權開採相關海床和海床底土。
7. 該締約國船隻依照國際法在其他海域獲得的海洋漁獲產品和其他海洋生物；
8. 在該締約國加工船僅使用本條第六或第七款所述的貨物進行加工或製造的貨物。
9. 在該締約國生產或消費中產生的，僅適用於廢棄處置、原材料回收或回收利用的廢碎料；或者在該締約國收集的僅適用於廢棄處置、回收原材料或回收利用的舊貨物。
10. 在該締約國獲取或生產貨物，僅使用本條第 1 款至第 9 款所述的貨物或其衍生品。

第七條、累積

本通知第 5 條規定的貨物及材料在另一締約國用作生產其他貨物或材料的原材料，應被視為原產於製成品或材料加工、處理的締約國。

第八條、區域價值成分計算

1. 本通知附件一規定的貨物區域價值成分 (RVC)，應當按下列公式之一計算：
 - a) 間接計算公式：

$$RVC = \frac{FOB - VNM}{FOB} \times 100$$

b) 直接計算公式：

$$RVC = \frac{VOM + \text{直接人工成本} + \text{直接經營費用成本} + \text{利潤} + \text{其他成本}}{FOB} \times 100$$

其中：

RVC 為貨物的區域價值成分，以百分比表示。

FOB 是指第三條第 4 款所定義的 *FOB* 價值。

VOM 是指獲得或自行生產並用於生產貨物的原產材料、部件或產品的價值。

VNM 是指用於生產該貨物的非原產材料價值。

直接人工成本包括工資、薪酬和其他員工福利。

直接經營費用成本是指經營的總體費用。

2. 本通知規定的貨物價值依照 (GATT) 1994 關稅與貿易總協定及海關估價協定進行計算。所有成本應當依照生產貨物的締約國適用的公認會計準則進行記錄和保存。

3. 非原產材料價值：

a) 如果是進口原材料，就是原材料進口時的 *CIF* 價格。

b) 如果是締約國境內生產的原材料，就是原材料生產商的銷售價格。

4. 原產地不明的材料應當視為非原產材料。

5. 下列費用可以從非原產材料價值或原產地不明的材料價值中扣除：

a) 將貨物運至生產商的運費、保險費、包裝費和貨物運至生產商過程中產生的其他運輸相關費用。

b) 除了已獲免除、返還或以其他方式退還的部分之外的關稅、稅收和代理報關費。

c) 廢品和排放處理成本，減去回收廢料或副產品的價值。

6. 如未知本條第五款的 a 至 c 項所列的費用或費用憑據不足，則不得扣除此類費用。

第九條、原產地締約國

1. 原產地締約國是指其貨物符合本通知第五條規定的締約成員國。

2. 如果貨物按照本通知第五條第 2 款的規定在一個締約國境內生產，僅使用一個或多個締約國的原產材料，且生產過程超出本通知第十條第 3 款規定的簡單加工處理操作，則該貨物的原產地就是出口的締約國。
3. 如果貨物屬於本通知附錄四規定的原產地附加規則內適用稅差貨物清單中的貨物，並滿足本通知第五條規定及內地價值成分（DVC）不低於 20% 的條件下，則該貨物原產地就是出口締約國。
4. 根據本條第 1 至第 3 款的規定如果出口締約國未獲確定為原產國，則出口締約國的貨物原產地應被確定為用於生產貨物的原產材料總價值最高的締約國。
5. DVC 按照本通知第八條規定的 RVC 公式進行計算。在計算 DVC 時，從其他締約國進口的原產材料被視為非原產材料。

第十條、簡單加工處理

1. “簡單”是不需要特殊的技能、機械、設備或者特製的設備以開展活動。
2. “屠宰”應當被理解為僅是宰殺動物。
3. 下列操作應當視為簡單的加工處理：
 - a) 為確保貨物在運輸或儲存期間保持良好狀態而進行的保存操作。
 - b) 為運輸或銷售而對貨物進行的包裝或展示。
 - c) 簡單加工，包括篩選、過濾、排序、分類、磨銳、切割、縱切、研磨、彎曲、捲曲或開捲。
 - d) 在貨物或其包裝上粘貼或印刷標記、標籤、標識或其他類似的用於區別的標誌。
 - d) 僅用水或其他物質稀釋，未實質改變貨物的特性。
 - e) 將產品拆分成零件。
 - g) 屠宰動物。
 - h) 簡單的塗漆和拋光操作。
 - i) 簡單的去皮、去核或去殼。
 - k) 同種類或不同種類貨物的簡單混合。
 - l) 此款 a 至 k 項所述的兩種或兩種以上的操作組合。
4. 本條第 3 款所述的操作，當使用非原產材料以生產貨物則視為不足以賦予該貨物的原產資格。

第十一條、微小含量

1. 不滿足本通知附錄一所規定的稅則歸類改變要求的貨物，只要該貨物滿足本章規定的其他適用要求，在下列情況下，仍視為原產貨物：

- a) 對於協調製度編碼第一章至第九十七章規定的貨物，用於貨物生產且未滿足稅則歸類改變要求的非原產材料價值不超過該貨物 FOB 價值的 10%。上述非原產材料的價值應當根據本通知第 6 條第 3 款進行計算。
- b) 對於協調製度編碼第五十章至第六十三章規定的貨物，用於貨物生產且未滿足稅則歸類改變要求的非原產材料的重量總和不超過該貨物總重量的 10%。
2. 在應用區域價值成分計算公式時，本條第一款所述的非原產材料價值應當計入貨物的非原產材料價值中。

第十二條、包裝及包裝材料

1. 對用於運輸目的的包裝材料和貨物包裝，在確定貨物的原產資格時應被忽略。
2. 對用於零售目的及與貨物統一歸類的包裝材料和貨物包裝，在確定貨物的原產資格時應被忽略，只要：
- a) 根據本通知第五條第 1 款規定在一締約國境內完全獲得或完全生產的貨物。
- b) 根據本通知第五條第 2 款規定在一締約國境內僅使用來自一個或一個以上締約國的原產材料來生產的貨物。
- c) 滿足本通知附錄一規定的稅則歸類改變要求或特定加工或製造工序要求的貨物。
3. 如果貨物遵循區域價值成分要求，在計算該貨物的區域價值成分時，應當將該貨物零售包裝所使用的材料及包裝價值視具體情況作為該貨物的原產材料或非原產材料。

第十三條、配件、備件及工具

1. 隨貨物申報的配件、備件、工具及說明書或其他信息材料應當視為該貨物的一部分，並且不考慮在確定該原產貨物生產過程中所使用的所有非原產材料是否滿足本通知附錄一所規定的稅則歸類改變要求或特定加工或製造工序，只要：
- a) 隨貨物申報的配件、備件、工具及說明書或其他信息材料未單獨開具發票。
- b) 隨貨物申報的配件、備件、工具及說明書或其他信息材料的數量和價值是該貨物的定制慣例。
2. 如果本條第 1 款規定不可適用，當貨物遵循區域價值成分要求計算貨物的區域價值成分時，應當將隨貨物申報的配件、備件、工具及說明書或其他信息材料的價值視具體情況納入原產材料或非原產材料的計算，只要：
- a) 隨貨物申報的配件、備件、工具及說明書或其他信息材料未單獨開具發票。
- b) 隨貨物申報的配件、備件、工具及說明書或其他信息材料的數量和價值是該貨物的定制慣例。

第十四條、間接材料

1. 不論在何處生產，間接材料應當視為原產材料，並且其價值應當為該貨物生產商依照公認會計準則在記錄中登記的成本。
2. 間接材料是指在另一貨物的生產、測試或檢驗過程中使用，但未與另一貨物構成物理作用，或在貨物生產過程中用於維護廠房建築或運行設備的貨物，包括：
 - a) 燃料和能源。
 - b) 工具、模具和型模。
 - c) 用於維護設備與廠房建築的備件與物料。
 - d) 在生產中使用或用於運行設備和維護廠房建築物的潤滑劑、油脂、合成材料和其他材料。
 - d) 手套、眼鏡、鞋靴、衣服、安全設備和用品。
 - e) 用於測試或檢驗貨物的設備、裝置和用品。
 - g) 催化劑和溶劑。
 - h) 任何能夠證明被使用在貨物生產過程中以及是該生產過程的一部分但未構成該貨物組成成分的其他材料。

第十五條、相同及可互換的貨物或材料

如果相同及可互換的貨物或材料被混合在一起，在確定相同及可互換的貨物或材料是否為原產貨物或材料時，應當通過將每項材料或貨物進行物理分離，或者運用出口締約國的公認會計準則所認可並在整個會計年度內使用的庫存管理方法加以判定。

第十六條、生產過程中使用的材料

非原產材料在滿足本通知所規定的要求並經過生產加工後被視為原產材料，無論該材料是否被後續生產商再進行生產加工。

第十七條、貨物原產地的標準單元

1. 本通知適用的標準單元被視為一個特定貨物及根據協調制度來確定貨物歸類時被視為貨物的基本單元。
2. 如果在同一批運輸貨物中包含大量的可歸類在同一稅號下的相同產品，應當分別確定每個產品是否具備原產資格。

第十八條、直接運輸

1. 根據本通知第五條規定，滿足下列條件之一的貨物應當保持其原產資格。
 - a) 貨物直接從一出口締約國運輸至另一進口締約國。

b) 貨物運輸途經除該出口締約國和進口締約國以外的一個或多個締約國（以下稱中間締約國）或非締約國，只要該貨物：

b1) 除貨物裝卸、儲存及其他為保管貨物良好狀態的必要操作或將貨物運輸至進口方的必要物流活動外，未在中間締約國或非締約國進行任何進一步的生產、加工。

b2) 在中間締約國或非締約國的海關機關監管之下。

2. 如果按照此條目第 1 款 b 項的規定以運輸貨物，應當按照進口締約國海關的要求，提交中間締約國或非締約國的海關文件或其他適當文件以證明符合規定。

3. 此條目第 2 款規定所述的適當文件包括交貨文件或貨運單據，如航空運單、提單（B/L）、多式聯運或聯合運輸單據、有關貨物的原始商業發票副本、財務記錄、未再加工證明或進口締約國海關可能要求的其他相關文件。

第三章

貨物原產地檢查與認證

第十九條、貨物原產地認證機制的總則

1. 越南原產貨物出口至其他締約國若持有本通知規定的原產地證書則獲考慮給予享受在 RCEP 協定框架內的優惠關稅待遇。

2. 從其他締約國進口到越南的原產貨物，在提交下列原產地證明的其中之一後，獲考慮給予享受在 RCEP 協定框架內的優惠關稅待遇：

a) 由原產地簽證機構按照本通知第 21 及 22 條規定簽發的原產地證書。

b) 由經核准出口商按照本通知第 21 及 22 條規定出具的原產地聲明。

3. 根據此條目第 2 款 h 項規定，原產地聲明應當：

a) 採用書面形式或其他形式，包括電子格式。

b) 包括本通知附錄二規定的最低信息要求。

c) 自簽發日起一年內有效。

d) 採用語言為英語，必須有聲明人的名字與簽字及簽發日期。

第二十條、經核准出口商

1. 出口締約國的主管部門應當採用原產地聲明機制並依照其國內法規授予經核准出口商的資格。經核准出口商需要滿足下列條件：

a) 依照出口締約國的法規進行註冊登記

h) 瞭解和掌握貨物原產地規則。

c) 具備符合出口締約國法規要求的出口資質。

d) 儲存出口資料及具備風險管理系統。

d) 在經核准出口商為貿易商的情況下，必須取得生產商原產地聲明以確認貨物原產資格及在需要按規定核查貨物原產地資格時提供相關資料。

e) 根據出口締約國的法規具備完善的記賬和信息儲存制度。

2. 出口締約國主管部門以書面或電子形式向經核准出口商簽發批准文件及提供授權編碼並根據此條目第 4 款公佈經核准進口商的相關資訊。

3. 經核准出口商有權為獲准簽發原產地聲明的特定貨物自行簽發原產地聲明文件，並提供該批出口貨物的相關文件。

4. 出口締約國主管部門公佈經核准出口商的相關資訊及將其輸入數據庫，包括：

a) 經核准出口商的合法名稱和地址。

b) 經核准出口商的授權編碼。

c) 授權編碼的簽發日期和失效日期（若有）

d) 獲准自行簽發原產地聲明的貨物清單，最低為章級。

5. 此條目第 4 款 a 項至 d 項所述項目的任何變更或原產地聲明授權的撤回或中止，應當立即通知至其他締約國。如果出口締約國的主管部門已經建立了所有締約國均可訪問且包含上述信息的安全網站，則無需按以上方式進行通知。

6. 出口締約國主管部門應當監管經核准出口商，其中包括核查經核准出口商簽發的原產地聲明以及撤銷簽發原產地聲明的授權編碼倘若經核准出口商不能滿足本條第 1 款所列條件。

7. 經核准出口商應當按照進口締約國海關的要求執行貨物原產地資格核查程序並依照進口締約國的規定及履行本通知的規定提供各相關文件以證明原產貨物資格，包括提供供應商或生產商的資訊。

8. 此條目適用於從其他締約國出口到越南的自行簽發原產地聲明的經核准出口商。

第二十一條、原產地證書

1. 原產地證書應當由出口締約國的簽證機構應出口商、生產商或其授權代表的申請簽發。

2. 出口商、生產商或其授權代表應當依照出口締約國的國內法規向出口締約國的原產地簽證機構提交書面或電子申請。

3. 原產地證書應當符合以下條件：

a) 有獨立的參照編號。

b) 用英語撰寫。

c) 載有出口締約國簽證機構以手工或電子方式作出的簽名和公章。

- d) 可為同一批次的貨物開具兩份或兩份以上的發票。
 - d) 可包含多種分別具備原產資格的貨物。
 - e) 確定貨物具備原產資格及滿足本通知的各項規定。
 - g) 包括本通知附錄二規定的最低信息要求。
4. 本通知附錄三規定的 RCEP 版原產地證書模板適用於出口至其他締約國的越南出口貨物。
5. 在原產地證書包含不正確信息的情況下，出口締約國的簽證機構可以採取以下兩種方式之一的操作：
- a) 簽發新的原產地證書，並且作廢初始的原產地證書。
 - b) 以剔除錯誤並以補充的方式對初始原產地證書進行修改。任何變更應當載有出口締約國簽證機構的簽名和蓋章確認。
6. 如果由於非蓄意的差錯、疏忽或其他合理原因導致原產地證書未在交貨前簽發，或在本條第 5 款 a 項所述的情況下，原產地證書可以在交貨之日起一年內補發並應當在“ISSUED RETROACTIVELY”選項上標註勾選符號。
7. 如果原產地證書原件被盜竊、丟失或損毀，出口商、生產商或其授權代表可以向出口締約國簽證機構書面申請簽發經認證的真實副本。該副本應當符合以下條件：
- a) 在原產地證書正本簽發之日起一年內簽發。
 - b) 基於初始原產地證書的申請材料。
 - c) 載有原產地證書正本的參照編號和簽發日期。
 - d) 載有“CERTIFIED TRUE COPY”字樣。
8. 原產地證書自簽發日起一年內有效。

第二十二條、背對背原產地證明文件

1. 中間締約國的簽證機構、經核准出口商可以簽發背對背原產地證明文件，但需要符合下列條件：
- a) 出示有效的初始原產地證明正本或其經認證的真實副本。
 - b) 背對背原產地證明的有效期不超過初始原產地證明的有效期。
 - c) 背對背原產地證明包含初始原產地證明的相關信息，且符合本通知附錄二的規定。
 - d) 除重新包裝或裝卸、儲存、拆分等後勤操作，或根據進口締約國法規的要求僅貼上標籤，或其他為保持貨物的良好狀態或向進口締約國運輸貨物所進行的必要操作外，使用背對背原產地證明再次出口的貨物在中間締約國不得進行其他進一步的加工處理。

d) 對於經物流拆部分出口的貨物，背對背原產地證明應顯示拆分後的出口數量，而非初始原產地證明上貨物的全部數量，並且所有拆分再出口貨物數量的總和不應超過初始原產地證明上貨物的數量總和。

e) 背對背原產地證明載有初始原產地證明的簽發日期和編號。

2. 本通知第 24 條規定的核查程序也適用於背對背原產地證明。

第二十三條、第三方發票

在滿足本通知貨物原產地規則的前提下，進口締約國的海關機關不得僅因發票不由貨物的出口商或生產商開具，而拒絕給予享受優惠關稅待遇。

第二十四條、貨物原產地核查

1. 為確定進口貨物的原產資格，進口締約國主管部門可以通過下列方式開展核查程序：

a) 書面要求進口商提供補充信息。

b) 書面要求出口商或生產商提供補充信息。

c) 書面要求出口締約國的原產地簽證機構或主管部門提供補充信息。

d) 對出口締約國的出口商或生產商的生產經營場所開展核查訪問以觀察廠房設施和貨物生產程序及審查貨物原產資格證明的相關文件，包括各種會計憑據。生產經營場所的核查應按本款 c 項的規定進行驗證後方可開展。

d) 有關締約國共同商定的其他方式。

2. 進口締約國按下列方式核查貨物原產資格：

a) 如果按照本條第 1 款 b 項規定進行貨物原產資格核查，進口締約國應向出口締約國的出口商或生產商及主管部門提出書面要求並隨附原產地證明副本文件及說明核查原因。

b) 如果按照本條第 1 款 c 項規定進行貨物原產資格核查，進口締約國應向出口締約國的原產地簽證機構及主管部門提出書面要求並隨附原產地證明副本文件及說明核查原因。

c) 如果按照本條第 1 款 d 項規定進行貨物原產資格核查，進口締約國應向出口締約國的出口商或生產商及主管部門提供關於生產經營場所審查的書面同意並說明提議審查的訪問日期、地點及具體目的。

3. 應進口締約國的請求，可在出口締約國的同意和協助下按照雙方共同商議的內容開展對出口商或生產商的生產經營場所的核查訪問。

4. 對於本條第 1 款 a 至 d 項項下規定的核查，進口締約國應當：

a) 允許進口商、出口商或生產商或出口締約國的原產地簽證機構或主管部門自收到本條第 1 款 a 至 c 項項下規定的書面要求之日起於 30 天或最長 90 天內答復。

b) 允許出口商、生產商或主管部門在收到本條第 1 款 d 項項下的核查書面要求之日起 30 日內決定同意或拒絕該要求。

c) 自收到必要資訊之日起在 90 天或最長 180 天內作出決定。

5. 根據本條第 1 款規定，進口締約國應當向進口商、出口商或生產商或出口締約國的原產地簽證機構或主管部門提供書面核查結果並說明理由。

6. 進口締約國海關機關在核查期間可以暫緩給予享受優惠關稅待遇。進口締約國應當放行貨物，但可以依照其國內法規要求執行通關的相關程序。

第二十五條、提交貨物原產地證明文件以享受優惠關稅待遇

1. 進口商必須提交有效的貨物原產地證明文件至進口締約國的海關機關以享受優惠關稅待遇。

2. 進口貨物的完稅價格不超過 200（貳佰）美元或以進口締約國貨幣計算的等額價值或進口締約國規定的其他更高金額，可獲免提交貨物原產地證明文件，只要該項進口不是為規避向海關機關提交貨物原產地證明文件而蓄意安排的連續性或多批次小批量的進口。

3. 根據本通知第 18 條第 1 款 b 項規定如貨物運輸途經除該出口締約國和進口締約國以外的一個或多個締約國或非締約國，海關機構可以要求進口商按照本通知的第 18 條第 3 款的規定提交證明文件。

4. 由於不可抗力或進出口商無法控制的其他合理原因，原產地證明無法在規定的期限內向進口締約國海關提交，該原產地證明仍可以被接受。

第二十六條、提交補充文件以享受關稅優惠待遇

如果在辦理進口清關手續時未申報以享受關稅優惠待遇，進口商應當按下列方式操作以取得享受關稅優惠待遇資格：

1. 辦理進口清關手續時在進口報關單上註明貨物原產地及遲交原產地證明文件。

2. 在規定期限內補充申報並提交貨物原產地證明文件。

第二十七條、拒絕給予享受優惠關稅待遇

1. 對下列兩種的其中一種情況，進口締約國的海關機關可以拒絕給予享受優惠關稅待遇：

a) 貨物不符合本通知的規定。

b) 貨物的進口商、出口商或生產商不能證明該貨物符合本通知的規定以享受優惠關稅待遇。

2. 如果進口締約國的海關機關拒絕給予享受優惠關稅待遇時，進口方海關應向進口商提供書面拒絕決定及說明其理由。

3. 在下列情況下，進口締約國海關可以拒絕給予享受優惠關稅待遇：

a) 進口締約國海關未收到足以判定該貨物具備原產資格的資訊。

- b) 出口締約國的出口商、生產商或主管部門未按照本通知第 24 條規定對貨物原產資格核查的書面要求作出答复。
- c) 依照本通知第 24 條規定提出的生產經營場所核查訪問請求被拒絕。

第二十八條、在途貨物過渡性條款

自 RCEP 協定生效之日起，處於運輸途中或者尚未進口至締約國且符合本通知規定的貨物，進口商必須在 180 日內作出申報及提交貨物原產地證明文件，經審核後給予享受優惠關稅待遇。

第二十九條、微小差錯的處理

在對貨物原產資格無存疑的情況下，如發現原產地證明文件信息與提交給進口締約國海關機關以辦理清關的文件信息之間存在印刷錯誤等細微差異，則其微小差錯應當被忽略，只要原產地證明文件與實際進口的貨物相符則不失其效力。

第三十條、文件儲存

1. 出口商、生產商、原產地簽證機構或主管部門自原產地證明簽發之日起對證明貨物原產資格的所有相關資料按照至少 3 年或其締約國相關法規所規定的更長期限內進行儲存。
2. 進口商自貨物進口之日起對證明貨物原產資格的所有相關資料按照至少 3 年或其締約國相關法規所規定的更長期限內進行儲存。
3. 本條第 1 及第 2 款所述的文件儲存可以依照締約國法律法規，存儲於任何易於檢索的介質中，包括數字、電子、光學、磁性或書面形式。

第四章

執行條款

第三十一條、執行機構

1. 促成貨物原產地規則理解共識的指導內容由各締約成員國在 RCEP 協定框架下輪流一致同意或在聯合委會及貨物原產地規則分委會的執行報告會議中一致同意，作為原產地簽證機構及海關機關的執行依據。
2. 本條第 1 款所述的內容將通過工商部及財政部（海關總局）通知至各原產地簽發機構及各海關機關。

第三十二條、執行條款

1. 本通知自 2022 年 4 月 4 日起正式生成執行效力。
2. 原產地簽證機構應在本通知生效日前考慮為越南出口貨物簽發 RCEP 版原產地證書，以根據 RCEP 協定及進口締約國的規定享受關稅優惠待遇。

3. 進口締約國海關機關接受自 2022 年 1 月 1 日簽發的貨物原產地證明文件。享受關稅優惠待遇的貨物原產地證明文件的核查程序應按照 RCEP 協定的規定、本通知第三章所規定的內容及相關的法律指導文件執行。

收件處：

- 政府總理、各政府副總理；
- 國家主席辦公室、總書記辦公室、國會辦公室、黨委的各部門及黨中央辦公室；
- 各部級、部級等權機關及隸屬政府的機關；
- 各省、中央直轄市人民委員會；
- 最高人民監察院、最高人民法院；
- 司法部（法律文件規範檢查局）；
- 公告；
- 國家審計機關；
- 政府電子信息門戶；
- 工商部電子信息門戶；
- 各省、市工商廳；
- 工商部：部長、副部長、各總局、分局、隸屬部的務級單位、區域進出口管理室；
- 存檔：文書、進出口。

部長

(已簽名蓋章)

阮鴻延

~ 恒利翻譯，謹供參考 ~

BỘ CÔNG THƯƠNG

Số: 05/2022/TT-BCT

CỘNG HÒA XÃ HỘI CHỦ NGHĨA VIỆT NAM

Độc lập - Tự do - Hạnh phúc

Hà Nội, ngày 18 tháng 02 năm 2022

THÔNG TƯ

QUY ĐỊNH QUY TẮC XUẤT XỨ HÀNG HÓA TRONG HIỆP ĐỊNH ĐỐI TÁC KINH TẾ TOÀN DIỆN KHU VỰC

Căn cứ Nghị định số 98/2017/NĐ-CP ngày 18 tháng 8 năm 2017 của Chính phủ quy định chức năng, nhiệm vụ, quyền hạn và cơ cấu tổ chức của Bộ Công Thương;

Căn cứ Nghị định số 31/2018/NĐ-CP ngày 08 tháng 3 năm 2018 của Chính phủ quy định chi tiết Luật Quản lý ngoại thương về xuất xứ hàng hóa;

Thực hiện Hiệp định Đối tác Kinh tế toàn diện khu vực ký ngày 15 tháng 11 năm 2020 qua hình thức trực tuyến;

Theo đề nghị của Cục trưởng Cục Xuất nhập khẩu;

Bộ trưởng Bộ Công Thương ban hành Thông tư quy định Quy tắc xuất xứ hàng hóa trong Hiệp định Đối tác Kinh tế toàn diện khu vực.

Chương I

QUY ĐỊNH CHUNG

Điều 1. Phạm vi điều chỉnh

Thông tư này quy định Quy tắc xuất xứ hàng hóa trong Hiệp định Đối tác Kinh tế toàn diện khu vực (sau đây gọi là Hiệp định RCEP).

Điều 2. Đối tượng áp dụng

Thông tư này áp dụng đối với:

1. Cơ quan, tổ chức cấp Giấy chứng nhận xuất xứ hàng hóa (C/O).
2. Thương nhân.
3. Cơ quan, tổ chức, cá nhân liên quan đến xuất xứ hàng hóa xuất khẩu và nhập khẩu.

Điều 3. Giải thích từ ngữ

Theo quy định tại Thông tư này, các thuật ngữ dưới đây được hiểu như sau:

1. *Nuôi trồng thủy sản* là việc nuôi trồng các sinh vật sống dưới nước bao gồm cá, động vật thân mềm, loài giáp xác, động vật không xương sống dưới nước khác và thực vật thủy sinh, từ các loại con giống như trứng, cá con, cá giống và ấu trùng bằng cách can thiệp vào quá trình nuôi trồng hoặc tăng trưởng nhằm thúc đẩy sinh sản như nuôi cấy, cho ăn hoặc bảo vệ khỏi các động vật ăn thịt.
2. *CIF* là trị giá hàng hóa nhập khẩu đã bao gồm cước vận tải và phí bảo hiểm tính đến cảng hoặc cửa khẩu của nước thành viên nhập khẩu.
3. *Cơ quan có thẩm quyền* là cơ quan Chính phủ hoặc các tổ chức được chỉ định bởi nước thành viên và thông báo cho các nước thành viên khác.

4. *FOB* là trị giá hàng hóa đã giao qua mạn tàu, bao gồm phí vận tải (bất kể phương thức vận tải nào) đến cảng hoặc địa điểm cuối cùng trước khi tàu chở hàng rời bến.
5. *Hàng hóa hoặc nguyên liệu giống nhau và có thể thay thế lẫn nhau* là những hàng hóa hoặc nguyên liệu có thể thay thế lẫn nhau vì mục đích thương mại, có đặc tính cơ bản giống nhau.
6. *Các nguyên tắc kế toán được chấp nhận rộng rãi* là những nguyên tắc đã được nhất trí thừa nhận hoặc áp dụng tại một nước thành viên về việc ghi chép các khoản doanh thu, chi phí, phụ phí, tài sản và các khoản phải trả; truy xuất thông tin và việc lập báo cáo tài chính. Các nguyên tắc này có thể bao gồm hướng dẫn chung cũng như các tiêu chuẩn, thông lệ và thủ tục thực hiện cụ thể.
7. *Hàng hóa* là bất kỳ thương phẩm, sản phẩm, vật phẩm hay nguyên liệu nào.
8. *Cơ quan, tổ chức cấp C/O* là cơ quan được chỉ định hoặc ủy quyền bởi một nước thành viên để cấp C/O và phải thông báo cho các nước thành viên khác theo quy định tại Thông tư này.
9. *Nguyên liệu* là hàng hóa được sử dụng trong quá trình sản xuất ra hàng hóa khác.
10. *Hàng hóa không có xuất xứ hoặc nguyên liệu không có xuất xứ* là hàng hóa hoặc nguyên liệu không đáp ứng quy tắc xuất xứ hàng hóa theo quy định tại Thông tư này.
11. *Hàng hóa có xuất xứ hoặc nguyên liệu có xuất xứ* là hàng hóa hoặc nguyên liệu đáp ứng quy tắc xuất xứ hàng hóa theo quy định tại Thông tư này.
12. *Nhà sản xuất* là cá nhân hoặc pháp nhân tham gia vào quá trình sản xuất ra hàng hóa.
13. *Sản xuất* là các phương thức để thu được hàng hóa bao gồm trồng trọt, khai thác, thu hoạch, canh tác, nuôi trồng, chăn nuôi, chiết xuất, thu lượm, thu nhặt, săn bắt, đánh bắt, nuôi trồng thủy sản, đánh bắt, săn bắn, chế tạo, sản xuất, gia công hoặc lắp ráp hàng hóa.

Điều 4. Chứng nhận và kiểm tra xuất xứ hàng hóa tại Việt Nam

1. Ban hành kèm theo Thông tư này các Phụ lục:

- a) Phụ lục I: Quy tắc cụ thể mặt hàng.
- b) Phụ lục II: Danh mục thông tin tối thiểu của chứng từ chứng nhận xuất xứ hàng hóa.
- c) Phụ lục III: Mẫu C/O mẫu RCEP xuất khẩu và mẫu Tờ khai bổ sung C/O.
- d) Phụ lục IV: Danh mục hàng hóa áp dụng khác biệt thuế có điều kiện.

2. Danh mục cơ quan, tổ chức cấp C/O mẫu RCEP của Việt Nam được cập nhật trên Hệ thống quản lý và cấp chứng nhận xuất xứ điện tử của Bộ Công Thương tại địa chỉ <https://ecosys.gov.vn>. Các cơ quan, tổ chức cấp C/O mẫu RCEP của Việt Nam đăng ký mẫu con dấu, chữ ký và cập nhật các mẫu con dấu, chữ ký này theo hướng dẫn của Bộ Công Thương.

3. Quy trình chứng nhận và kiểm tra xuất xứ hàng hóa thực hiện theo quy định tại Nghị định số 31/2018/NĐ-CP ngày 08 tháng 3 năm 2018 của Chính phủ quy định chi tiết Luật Quản lý ngoại thương về xuất xứ hàng hóa, các quy định của pháp luật về xuất xứ hàng hóa và quy định tại Thông tư này.

Chương II

CÁCH XÁC ĐỊNH XUẤT XỨ HÀNG HÓA

Điều 5. Hàng hóa có xuất xứ

Hàng hóa được coi là có xuất xứ khi:

1. Hàng hóa có xuất xứ thuần túy hoặc được sản xuất toàn bộ tại một nước thành viên theo quy định tại Điều 6 Thông tư này.
2. Hàng hóa được sản xuất tại một nước thành viên chỉ từ nguyên liệu có xuất xứ từ một hay nhiều nước thành viên.
3. Hàng hóa được sản xuất tại một nước thành viên có sử dụng nguyên liệu không có xuất xứ, đáp ứng quy định tại Phụ lục I ban hành kèm theo Thông tư này.

Điều 6. Hàng hóa có xuất xứ thuần túy

Theo quy định tại khoản 1 Điều 5 Thông tư này, hàng hóa được coi là có xuất xứ thuần túy hoặc được sản xuất toàn bộ tại một nước thành viên trong các trường hợp sau:

1. Cây trồng và các sản phẩm từ cây trồng (bao gồm quả, hoa, rau, cây, rong biển, nấm và cây trồng) được trồng, thu hoạch, hái hoặc thu lượm tại nước thành viên đó.
2. Động vật sống được sinh ra và nuôi dưỡng tại nước thành viên đó.
3. Sản phẩm thu được từ động vật sống được nuôi dưỡng tại nước thành viên đó.
4. Sản phẩm thu được từ săn bắn, đánh bẫy, đánh bắt, canh tác, nuôi trồng thủy sản, thu lượm hoặc săn bắt tại nước thành viên đó.
5. Khoáng sản và các chất sản sinh tự nhiên khác, không bao gồm từ khoản 1 đến khoản 4 Điều này, được chiết xuất hoặc lấy từ đất, nước, đáy biển hoặc lớp đất dưới đáy biển.
6. Hải sản và các sản phẩm từ biển khác đánh bắt bằng tàu của nước thành viên đó (tàu được đăng ký và được phép treo cờ của nước thành viên đó) và các sản phẩm khác được đánh bắt bởi nước thành viên đó hoặc cá nhân hoặc pháp nhân của nước thành viên đó lấy từ vùng nước, đáy biển hoặc lòng đất dưới đáy biển bên ngoài lãnh hải của các nước thành viên và các nước không phải là thành viên, phù hợp với luật pháp quốc tế với điều kiện trong trường hợp hải sản và các sản phẩm từ biển khác đánh bắt từ vùng đặc quyền kinh tế của các nước thành viên hoặc các nước không phải là thành viên thì nước thành viên đó hoặc cá nhân hoặc pháp nhân của nước thành viên đó có quyền khai thác vùng đặc quyền kinh tế đó và trong trường hợp sản phẩm khác, nước thành viên đó hoặc cá nhân hoặc pháp nhân của nước thành viên đó có quyền khai thác đáy biển và lòng đất dưới đáy biển đó, phù hợp với luật pháp quốc tế.
7. Hải sản và các sản phẩm từ biển khác đánh bắt bằng tàu của nước thành viên đó từ vùng biển phù hợp với luật pháp quốc tế.
8. Sản phẩm chế biến hoặc sản xuất ngay trên tàu chế biến của nước thành viên đó từ các sản phẩm nêu tại khoản 6 hoặc khoản 7 Điều này.
9. Sản phẩm là phế thải và phế liệu thu được từ quá trình sản xuất hoặc tiêu dùng tại nước thành viên đó, với điều kiện sản phẩm đó chỉ dùng để tiêu hủy, tái chế nguyên liệu thô hoặc dùng cho mục đích tái chế; hoặc là sản phẩm đã qua sử dụng được thu nhập tại nước thành viên đó, với điều kiện sản phẩm đó chỉ dùng để tiêu hủy, tái chế nguyên liệu thô hoặc dùng cho mục đích tái chế.
10. Hàng hóa thu được hoặc được sản xuất tại nước thành viên đó chỉ từ các sản phẩm nêu từ khoản 1 đến khoản 9 Điều này hoặc từ các sản phẩm thu được từ chúng.

Điều 7. Cộng gộp

Hàng hóa và nguyên liệu theo quy định tại Điều 5 Thông tư này và được sử dụng làm nguyên liệu tại một nước thành viên khác để sản xuất ra hàng hóa hoặc nguyên liệu khác được coi là có xuất xứ của nước thành viên nơi sản xuất hoặc chế biến ra hàng hóa hoặc nguyên liệu cuối cùng.

Điều 8. Hàm lượng giá trị khu vực

1. Hàm lượng giá trị khu vực (RVC) nêu tại Phụ lục I ban hành kèm theo Thông tư này được tính dựa trên một trong các cách tính sau:

a) Công thức tính gián tiếp:

$$RVC = \frac{FOB - VNM}{FOB} \times 100$$

b) Công thức tính trực tiếp:

$$RVC = \frac{VOM + \text{Chi phí nhân công trực tiếp} + \text{Chi phí phân bổ trực tiếp} + \text{Lợi nhuận} + \text{Chi phí khác}}{FOB} \times 100$$

Trong đó:

RVC là hàm lượng giá trị khu vực được thể hiện bằng tỷ lệ phần trăm.

FOB là giá *FOB* được định nghĩa tại khoản 4 Điều 3 Thông tư này.

VOM là trị giá nguyên liệu, bộ phận hoặc sản phẩm mua lại hoặc tự sản xuất có xuất xứ và được sử dụng trong quá trình sản xuất hàng hóa.

VNM là trị giá nguyên liệu không có xuất xứ được sử dụng trong quá trình sản xuất hàng hóa.

Chi phí nhân công trực tiếp bao gồm tiền lương, thù lao và các khoản phúc lợi khác của người lao động.

Chi phí phân bổ trực tiếp là tổng chi phí phân bổ.

2. Trị giá hàng hóa theo quy định tại Thông tư này được tính dựa trên Điều VII của Hiệp định chung về thuế quan và thương mại (GATT) 1994 và Hiệp định Trị giá hải quan. Tất cả các chi phí được ghi chép và lưu lại theo Các nguyên tắc kế toán được chấp nhận rộng rãi được áp dụng tại nước thành viên nơi sản xuất ra hàng hóa.

3. Trị giá của nguyên liệu không có xuất xứ:

a) Trường hợp nguyên liệu nhập khẩu, là giá CIF của nguyên liệu tại thời điểm nhập khẩu.

b) Trường hợp nguyên liệu sản xuất trong nước, là giá bán của nhà sản xuất nguyên liệu đó.

4. Nguyên liệu không xác định được xuất xứ được coi là nguyên liệu không có xuất xứ.

5. Các chi phí sau đây có thể được khấu trừ từ trị giá nguyên liệu không có xuất xứ hoặc không xác định được xuất xứ:

a) Chi phí vận chuyển, bảo hiểm, đóng gói và các chi phí khác có liên quan đến vận chuyển phát sinh trong quá trình vận chuyển nguyên liệu tới nơi của nhà sản xuất hàng hóa.

b) Phí, thuế và chi phí môi giới hải quan, ngoại trừ thuế đã được miễn, được hoàn, hoặc có thể thu hồi khác.

c) Chi phí xử lý phế thải và hồng học, trừ đi trị giá của phế liệu tái sử dụng hoặc sản phẩm phụ.

6. Trường hợp không biết các chi phí được nêu từ điểm a đến điểm c khoản 5 Điều này hoặc không có chứng từ chứng minh chi phí thì không được khấu trừ các chi phí này.

Điều 9. Nước xuất xứ

1. Nước xuất xứ là nước thành viên nơi hàng hóa đáp ứng quy định tại Điều 5 Thông tư này.
2. Trường hợp hàng hóa được sản xuất tại một nước thành viên chỉ từ nguyên liệu có xuất xứ của một hay nhiều nước thành viên theo quy định tại khoản 2 Điều 5 Thông tư này, nước xuất xứ của hàng hóa là nước thành viên xuất khẩu với điều kiện quá trình sản xuất hàng hóa đó vượt qua công đoạn gia công, chế biến đơn giản theo quy định tại khoản 3 Điều 10 Thông tư này.
3. Trường hợp hàng hóa thuộc danh mục áp dụng khác biệt thuế có quy tắc xuất xứ bổ sung theo quy định tại Phụ lục IV ban hành kèm theo Thông tư này, nước xuất xứ của hàng hóa là nước thành viên xuất khẩu với điều kiện hàng hóa đó đáp ứng quy định tại Điều 5 Thông tư này và Hàm lượng giá trị nội địa (DVC) không thấp hơn 20%.
4. Trường hợp nước thành viên xuất khẩu không được xác định là nước xuất xứ theo quy định từ khoản 1 đến khoản 3 Điều này, nước xuất xứ là nước thành viên có tổng trị giá cao nhất các nguyên liệu có xuất xứ được dùng để sản xuất ra hàng hóa tại nước thành viên xuất khẩu.
5. DVC được tính theo công thức tính RVC nêu tại Điều 8 Thông tư này. Nguyên liệu có xuất xứ nhập khẩu từ các nước thành viên khác được coi là nguyên liệu không có xuất xứ khi tính DVC.

Điều 10. Công đoạn gia công, chế biến đơn giản

1. “Đơn giản” là hoạt động không cần kỹ năng đặc biệt, máy móc, thiết bị hoặc thiết bị được sản xuất hoặc lắp đặt đặc biệt để thực hiện hoạt động.
2. “Giết mổ” được hiểu chỉ là giết động vật.
3. Các công đoạn dưới đây được coi là công đoạn gia công, chế biến đơn giản:
 - a) Các công đoạn bảo quản nhằm đảm bảo hàng hóa duy trì tình trạng tốt khi vận chuyển hoặc lưu kho.
 - b) Đóng gói hoặc trưng bày hàng hóa để vận chuyển hoặc để bán.
 - c) Các công đoạn đơn giản bao gồm chọn lọc, sàng lọc, sắp xếp, phân loại, dũa, cắt, rạch, mài, uốn, cuộn lại hoặc tháo cuộn.
 - d) Dán hoặc in nhãn, mác, lô-gô, hoặc các dấu hiệu phân biệt tương tự trên hàng hóa hoặc bao bì của chúng.
 - d) Chi pha loãng với nước hoặc chất khác không làm thay đổi cơ bản các đặc tính của hàng hóa.
 - e) Tháo rời sản phẩm thành các bộ phận.
 - g) Giết mổ động vật.
 - h) Sơn và các công đoạn đánh bóng đơn giản.
 - i) Bóc vỏ, tách hạt hoặc làm tróc hạt đơn giản.
 - k) Trộn đơn giản các sản phẩm dù cùng loại hay khác loại.
- l) Kết hợp hai hoặc nhiều công đoạn được nêu từ điểm a đến điểm k khoản này.
4. Các công đoạn nêu tại khoản 3 Điều này khi thực hiện với nguyên liệu không có xuất xứ để sản xuất ra hàng hóa được coi là không đủ để xác định xuất xứ của hàng hóa.

Điều 11. De Minimis

1. Hàng hóa không đáp ứng tiêu chí chuyển đổi mã số hàng hóa theo quy định tại Phụ lục I ban hành kèm theo Thông tư này vẫn được coi là có xuất xứ nếu đáp ứng các quy định khác tại Thông tư này và

thuộc một trong các trường hợp sau:

a) Đối với hàng hóa thuộc Chương 01 đến Chương 97 của Hệ thống hài hòa mô tả và mã hóa hàng hóa, trị giá của tất cả các nguyên liệu không có xuất xứ để sản xuất ra hàng hóa và không đáp ứng tiêu chí chuyển đổi mã số hàng hóa không vượt quá 10% trị giá FOB của hàng hóa đó. Trị giá của nguyên liệu không có xuất xứ được tính theo khoản 3 Điều 8 Thông tư này.

b) Đối với hàng hóa thuộc Chương 50 đến Chương 63 của Hệ thống hài hòa mô tả và mã hóa hàng hóa, trọng lượng của tất cả các nguyên liệu không có xuất xứ để sản xuất ra hàng hóa và không đáp ứng tiêu chí chuyển đổi mã số hàng hóa không vượt quá 10% tổng trọng lượng của hàng hóa.

2. Trị giá nguyên liệu không có xuất xứ theo quy định tại khoản 1 Điều này được tính là trị giá nguyên liệu không có xuất xứ khi áp dụng công thức tính hàm lượng giá trị khu vực.

Điều 12. Nguyên liệu đóng gói và bao bì đóng gói

1. Trường hợp nguyên liệu đóng gói và bao bì đóng gói hàng hóa nhằm mục đích vận chuyển, không xét đến khi xác định xuất xứ hàng hóa.

2. Trường hợp nguyên liệu đóng gói và bao bì đóng gói hàng hóa nhằm mục đích bán lẻ và được phân loại cùng với hàng hóa, không xét đến khi xác định xuất xứ hàng hóa, với điều kiện:

a) Hàng hóa có xuất xứ thuần túy hoặc được sản xuất toàn bộ tại một nước thành viên theo quy định tại khoản 1 Điều 5 Thông tư này.

b) Hàng hóa được sản xuất tại một nước thành viên chỉ từ nguyên liệu có xuất xứ từ một hoặc nhiều nước thành viên theo quy định tại khoản 2 Điều 5 Thông tư này.

c) Hàng hóa đáp ứng tiêu chí chuyển đổi mã số hàng hóa hoặc công đoạn sản xuất hoặc chế biến cụ thể theo quy định tại Phụ lục I ban hành kèm theo Thông tư này.

3. Trường hợp hàng hóa được tính theo tiêu chí hàm lượng giá trị khu vực, trị giá của nguyên liệu đóng gói và bao bì đóng gói hàng hóa nhằm mục đích bán lẻ được xem là có xuất xứ hoặc không có xuất xứ, tùy từng trường hợp cụ thể, khi tính hàm lượng giá trị khu vực của hàng hóa.

Điều 13. Phụ kiện, phụ tùng và dụng cụ

1. Phụ kiện, phụ tùng, dụng cụ và tài liệu hướng dẫn hoặc tài liệu mang tính thông tin khác đi kèm với hàng hóa được coi là một phần của hàng hóa và không tính đến khi xác định tất cả các nguyên liệu không có xuất xứ được sử dụng để sản xuất hàng hóa có đáp ứng tiêu chí chuyển đổi mã số hàng hóa hoặc công đoạn sản xuất hoặc chế biến cụ thể theo quy định tại Phụ lục I ban hành kèm theo Thông tư này, với điều kiện:

a) Phụ kiện, phụ tùng, dụng cụ và tài liệu hướng dẫn hoặc tài liệu mang tính thông tin khác đi kèm với hàng hóa không được lập hóa đơn riêng với hàng hóa.

b) Số lượng và trị giá của phụ kiện, phụ tùng, dụng cụ và tài liệu hướng dẫn hoặc tài liệu mang tính thông tin khác đi kèm với hàng hóa là thông lệ đối với hàng hóa.

2. Trường hợp không áp dụng quy định tại khoản 1 Điều này, khi hàng hóa áp dụng tiêu chí hàm lượng giá trị khu vực, trị giá của phụ kiện, phụ tùng, dụng cụ và tài liệu hướng dẫn hoặc tài liệu mang tính thông tin khác đi kèm với hàng hóa được xem là có xuất xứ hoặc không có xuất xứ, tùy từng trường hợp cụ thể, khi tính hàm lượng giá trị khu vực của hàng hóa, với điều kiện:

a) Phụ kiện, phụ tùng, dụng cụ và tài liệu hướng dẫn hoặc tài liệu mang tính thông tin khác đi kèm với hàng hóa không được lập hóa đơn riêng với hàng hóa.

b) Số lượng và trị giá của phụ kiện, phụ tùng, dụng cụ và tài liệu hướng dẫn hoặc tài liệu mang tính thông tin khác đi kèm với hàng hóa là thông lệ đối với hàng hóa.

Điều 14. Các nguyên liệu trung gian

1. Nguyên liệu trung gian được xem là nguyên liệu có xuất xứ mà không xét đến nơi sản xuất và trị giá của nó là chi phí được tính theo Các nguyên tắc kế toán được chấp nhận rộng rãi trong hồ sơ của nhà sản xuất.

2. Nguyên liệu trung gian là hàng hóa được sử dụng trong quá trình sản xuất, kiểm tra hoặc giám định hàng hóa khác nhưng không được cấu thành vật lý vào hàng hóa khác đó hoặc hàng hóa được sử dụng để bảo trì nhà xưởng hoặc vận hành thiết bị liên quan đến việc sản xuất hàng hóa, bao gồm:

a) Nhiên liệu và năng lượng.

b) Dụng cụ, khuôn rập và khuôn đúc.

c) Phụ tùng và vật liệu để bảo dưỡng thiết bị và nhà xưởng.

d) Dầu, mỡ bôi trơn, hợp chất và các nguyên liệu khác được sử dụng trong quá trình sản xuất hoặc được sử dụng để vận hành thiết bị và nhà xưởng.

d) Găng tay, kính, giày dép, quần áo, vật tư trang bị bảo hộ lao động.

e) Trang thiết bị, máy móc và vật tư dùng để thử nghiệm hoặc kiểm tra hàng hóa.

g) Chất xúc tác và dung môi.

h) Bất kỳ nguyên liệu nào khác không cấu thành nên sản phẩm nhưng việc sử dụng chúng trong quá trình sản xuất phải được chứng minh là một phần của quá trình sản xuất đó.

Điều 15. Hàng hóa hoặc nguyên liệu giống nhau và có thể thay thế lẫn nhau

Việc xác định hàng hóa hoặc nguyên liệu giống nhau và có thể thay thế lẫn nhau là có xuất xứ được thực hiện bằng cách chia tách vật lý từng hàng hóa hoặc nguyên liệu giống nhau và có thể thay thế lẫn nhau hoặc áp dụng Các nguyên tắc kế toán về quản lý kho được thừa nhận trong Các nguyên tắc kế toán được chấp nhận rộng rãi tại nước thành viên xuất khẩu và áp dụng trong suốt năm tài khóa đó trong trường hợp hàng hóa hoặc nguyên liệu giống nhau và có thể thay thế lẫn nhau được trộn lẫn.

Điều 16. Nguyên liệu được sử dụng trong quá trình sản xuất

Nguyên liệu không có xuất xứ trải qua quá trình sản xuất đáp ứng quy định tại Thông tư này được coi là nguyên liệu có xuất xứ khi sử dụng để sản xuất ra sản phẩm tiếp theo, bất kể nguyên liệu đó có được sản xuất bởi nhà sản xuất sản phẩm tiếp theo đó hay không.

Điều 17. Đơn vị xét xuất xứ hàng hóa

1. Đơn vị xét xuất xứ hàng hóa áp dụng tại Thông tư này được coi là một sản phẩm cụ thể và được coi là đơn vị cơ bản khi phân loại theo Hệ thống hài hòa về mô tả và mã hóa hàng hóa.

2. Trường hợp lô hàng gồm nhiều sản phẩm tương tự được phân loại tại một dòng thuế, từng sản phẩm được xét riêng biệt để xác định có xuất xứ hay không có xuất xứ.

Điều 18. Vận chuyển trực tiếp

1. Hàng hóa được coi là giữ nguyên xuất xứ theo quy định lại Điều 5 Thông tư này khi đáp ứng một trong các điều kiện sau:

- a) Hàng hóa được vận chuyển trực tiếp từ nước thành viên xuất khẩu đến nước thành viên nhập khẩu.
- b) Hàng hóa được vận chuyển qua một hay nhiều nước thành viên mà không phải là nước thành viên xuất khẩu và nước thành viên nhập khẩu (sau đây gọi là các nước thành viên trung gian), hoặc qua các nước không phải là thành viên, với điều kiện:
- b1) Không trải qua bất kỳ công đoạn sản xuất, gia công tại các nước thành viên trung gian hoặc các nước không phải là thành viên, ngoại trừ các hoạt động hậu cần như dỡ hàng, bốc hàng, lưu kho hoặc các hoạt động cần thiết khác để bảo quản tốt hàng hóa hoặc để vận chuyển hàng hóa tới nước thành viên nhập khẩu.
- b2) Dưới sự giám sát của cơ quan hải quan của các nước thành viên trung gian hoặc các nước không phải là thành viên.
2. Trường hợp hàng hóa vận chuyển theo quy định tại điểm b khoản 1 Điều này phải xuất trình cho cơ quan hải quan của nước thành viên nhập khẩu chứng từ hải quan của các nước thành viên trung gian hoặc các nước không phải là thành viên hoặc bất kỳ chứng từ phù hợp khác theo yêu cầu của cơ quan hải quan của nước thành viên nhập khẩu.
3. Các chứng từ phù hợp theo quy định tại khoản 2 Điều này bao gồm chứng từ giao hàng hoặc chứng từ vận tải như vận tải đường hàng không, vận đơn đường biển (B/L), chứng từ vận tải đa phương thức hoặc các loại chứng từ vận tải kết hợp, bản sao của hóa đơn thương mại gốc của hàng hóa đó, báo cáo tải chính, giấy chứng nhận không thay đổi xuất xứ hoặc các chứng từ liên quan khác được yêu cầu bởi cơ quan hải quan của nước thành viên nhập khẩu.

Chương III

CHỨNG NHẬN VÀ KIỂM TRA XUẤT XỨ HÀNG HÓA

Điều 19. Quy định chung về cơ chế chứng nhận xuất xứ hàng hóa

1. Hàng hóa có xuất xứ của Việt Nam xuất khẩu sang các nước thành viên được xem xét cho hưởng ưu đãi thuế quan trong khuôn khổ Hiệp định RCEP khi có C/O được cấp theo quy định Thông tư này.
2. Hàng hóa có xuất xứ của các nước thành viên nhập khẩu vào Việt Nam được xem xét cho hưởng ưu đãi thuế quan trong khuôn khổ Hiệp định RCEP khi nộp một trong các chứng từ chứng nhận xuất xứ hàng hóa sau:
- a) C/O được cấp bởi cơ quan, tổ chức cấp C/O theo quy định tại Điều 21 và Điều 22 Thông tư này.
- b) Chứng từ tự chứng nhận xuất xứ hàng hóa do nhà xuất khẩu đủ điều kiện phát hành theo quy định tại Điều 20 và Điều 22 Thông tư này.
3. Chứng từ tự chứng nhận xuất xứ hàng hóa theo quy định tại điểm h khoản 2 Điều này:
- a) Được phát hành dưới dạng văn bản hoặc các hình thức khác bao gồm dạng điện tử.
- b) Bao gồm các thông tin tối thiểu theo quy định tại Phụ lục II ban hành kèm theo Thông tư này.
- c) Có hiệu lực trong vòng 01 năm kể từ ngày phát hành.
- d) Sử dụng ngôn ngữ tiếng Anh, có chữ ký và tên của người tự chứng nhận và thời điểm phát hành.

Điều 20. Nhà xuất khẩu đủ điều kiện

1. Cơ quan có thẩm quyền của nước thành viên xuất khẩu áp dụng cơ chế tự chứng nhận xuất xứ hàng hóa cho nhà xuất khẩu đủ điều kiện theo quy định của nước thành viên xuất khẩu đó. Nhà xuất khẩu đủ

điều kiện đáp ứng các điều kiện sau:

- a) Đăng ký theo quy định của nước thành viên xuất khẩu.
 - h) Có sự hiểu biết về quy tắc xuất xứ hàng hóa.
 - c) Có kinh nghiệm xuất khẩu theo quy định của nước thành viên xuất khẩu.
 - d) Lưu trữ tài liệu xuất khẩu, có hệ thống quản lý rủi ro.
- d) Trường hợp nhà xuất khẩu đủ điều kiện là nhà thương mại thì phải có thông tin khai báo xuất xứ từ nhà sản xuất để đảm bảo hàng hóa có xuất xứ và cung cấp trong trường hợp kiểm tra, xác minh xuất xứ hàng hóa theo quy định.
- e) Có hệ thống lưu giữ sổ sách và có hệ thống lưu trữ thông tin theo quy định của nước thành viên xuất khẩu.
2. Cơ quan có thẩm quyền của nước thành viên xuất khẩu cấp văn bản chấp thuận cho nhà xuất khẩu đủ điều kiện bằng văn bản hoặc bằng hình thức điện tử, cung cấp mã số cho nhà xuất khẩu đủ điều kiện và thông báo các thông tin của nhà xuất khẩu đủ điều kiện theo quy định tại khoản 4 Điều này.
3. Nhà xuất khẩu đủ điều kiện được tự phát hành chứng từ tự chứng nhận xuất xứ hàng hóa đối với những mặt hàng được phép tự chứng nhận xuất xứ và cung cấp các chứng từ liên quan đến lô hàng xuất khẩu đó.
4. Cơ quan có thẩm quyền của nước thành viên xuất khẩu thông báo các thông tin về nhà xuất khẩu đủ điều kiện vào cơ sở dữ liệu, bao gồm:
- a) Tên và địa chỉ hợp pháp của nhà xuất khẩu đủ điều kiện.
 - b) Mã số của nhà xuất khẩu đủ điều kiện.
 - c) Ngày phát hành, nếu có, ngày hết hạn của mã số.
 - d) Danh sách các mặt hàng được phép tự chứng nhận xuất xứ, ít nhất ở cấp độ Chương.
5. Bất kỳ thay đổi nào nêu từ điểm a đến điểm d khoản 4 Điều này hoặc loại bỏ hoặc tạm đình chỉ tự chứng nhận xuất xứ thì phải thông báo ngay lập tức cho các nước thành viên khác. Trường hợp cơ quan có thẩm quyền của nước thành viên xuất khẩu có trang điện tử bảo mật và cho phép các nước thành viên khác truy cập thì không phải thông báo theo hình thức trên.
6. Cơ quan có thẩm quyền của nước thành viên xuất khẩu phải giám sát nhà xuất khẩu đủ điều kiện trong đó bao gồm kiểm tra, xác minh xuất xứ hàng hóa của nhà xuất khẩu đủ điều kiện và chấm dứt hiệu lực mã số tự chứng nhận xuất xứ hàng hóa nếu nhà xuất khẩu không còn đáp ứng các điều kiện nêu tại khoản 1 Điều này.
7. Nhà xuất khẩu đủ điều kiện phải có trách nhiệm thực hiện quy trình kiểm tra, xác minh xuất xứ hàng hóa của cơ quan hải quan của nước thành viên nhập khẩu, cung cấp các chứng từ liên quan để chứng minh hàng hóa có xuất xứ bao gồm thông tin của nhà cung ứng hoặc nhà sản xuất theo quy định của nước thành viên nhập khẩu cũng như đáp ứng quy định tại Thông tư này.
8. Điều này áp dụng đối với nhà xuất khẩu đủ điều kiện tự chứng nhận xuất xứ cho hàng hóa nhập khẩu từ các nước thành viên khác về Việt Nam.

Điều 21. C/O

1. C/O do cơ quan, tổ chức cấp C/O của nước thành viên xuất khẩu cấp dựa trên đơn đề nghị của nhà

xuất khẩu, nhà sản xuất hoặc người đại diện của nhà xuất khẩu hoặc nhà sản xuất.

2. Nhà xuất khẩu, nhà sản xuất hoặc người đại diện của nhà xuất khẩu hoặc nhà sản xuất nộp đơn đề nghị cấp C/O bằng văn bản hoặc bằng hình thức điện tử cho cơ quan, tổ chức cấp C/O theo quy định của nước thành viên xuất khẩu.

3. C/O đáp ứng các điều kiện sau:

a) Có số tham chiếu riêng.

b) Được thể hiện bằng tiếng Anh.

c) Có chữ ký và con dấu của cơ quan, tổ chức cấp C/O của nước thành viên xuất khẩu. Chữ ký và con dấu được thể hiện bằng tay hoặc bằng hình thức điện tử.

d) Có thể khai báo hai hay nhiều hóa đơn thương mại cho một lô hàng.

đ) Có thể bao gồm nhiều loại hàng hóa với điều kiện mỗi loại hàng hóa đáp ứng quy tắc xuất xứ hàng hóa tương ứng.

e) Xác định hàng hóa có xuất xứ và đáp ứng các quy định tại Thông tư này.

g) Bao gồm các thông tin tối thiểu được quy định tại Phụ lục II ban hành kèm theo Thông tư này.

4. Mẫu C/O mẫu RCEP được quy định tại Phụ lục III ban hành kèm theo Thông tư này áp dụng cho hàng hóa xuất khẩu từ Việt Nam sang các nước thành viên khác.

5. Trường hợp C/O chứa thông tin không chính xác, cơ quan, tổ chức cấp C/O của nước thành viên xuất khẩu thực hiện một trong hai hình thức sau:

a) Phát hành C/O mới và hủy C/O ban đầu.

b) Thay đổi thông tin trên C/O gốc bằng cách gạch bỏ chỗ sai và bổ sung các thông tin cần thiết. Những thay đổi này phải được xác nhận bằng chữ ký và con dấu của cơ quan, tổ chức cấp C/O của nước thành viên xuất khẩu.

6. Trường hợp ngoại lệ khi C/O không được cấp tại thời điểm giao hàng do lỗi không cố ý, bỏ quên, hoặc có lý do chính đáng khác, hoặc thuộc trường hợp nêu tại điểm a khoản 5 Điều này, C/O có thể được cấp sau nhưng không quá 01 năm sau ngày giao hàng. Trong trường hợp này, C/O phải được đánh dấu vào ô “ISSUED RETROACTIVELY”.

7. Trường hợp C/O gốc bị mất, thất lạc hoặc hư hỏng, nhà xuất khẩu, nhà sản xuất hoặc người đại diện của nhà xuất khẩu hoặc nhà sản xuất có thể đề nghị bằng văn bản đến cơ quan, tổ chức cấp C/O của nước thành viên xuất khẩu cấp bản sao chứng thực của C/O gốc. Bản sao phải đáp ứng các điều kiện sau:

a) Được cấp không quá 01 năm sau ngày cấp C/O gốc.

b) Dựa trên đơn đề nghị cấp C/O gốc.

c) Bao gồm số tham chiếu và ngày phát hành của C/O gốc.

d) Mang dòng chữ “CERTIFIED TRUE COPY”.

8. C/O có hiệu lực trong vòng 01 năm kể từ ngày cấp.

Điều 22. Chứng từ chứng nhận xuất xứ hàng hóa giáp lưng

1. Cơ quan, tổ chức cấp C/O, nhà xuất khẩu đủ điều kiện của nước thành viên trung gian có thể phát

hành chứng từ chứng nhận xuất xứ hàng hóa giáp lưng với điều kiện:

- a) Chứng từ chứng nhận xuất xứ hàng hóa ban đầu hoặc bản sao chứng thực chứng từ chứng nhận xuất xứ hàng hóa ban đầu còn hiệu lực được xuất trình.
- b) Thời hạn hiệu lực của chứng từ chứng nhận xuất xứ hàng hóa giáp lưng không vượt quá thời hạn hiệu lực của chứng từ chứng nhận xuất xứ hàng hóa ban đầu.
- c) Chứng từ chứng nhận xuất xứ hàng hóa giáp lưng phải bao gồm các thông tin liên quan đến chứng từ chứng nhận xuất xứ hàng hóa ban đầu theo quy định tại Phụ lục II ban hành kèm theo Thông tư này.
- d) Lô hàng tái xuất sử dụng chứng từ chứng nhận xuất xứ hàng hóa giáp lưng không trải qua công đoạn gia công nào tại nước thành viên trung gian, ngoại trừ đóng gói lại hoặc các hoạt động hậu cần như dỡ hàng, bốc hàng, lưu kho, chia tách lô hàng, hoặc chỉ dán nhãn theo quy định của nước thành viên nhập khẩu hoặc các hoạt động cần thiết khác để đảm bảo hàng hóa trong điều kiện tốt hoặc vận chuyển hàng hóa đến nước thành viên nhập khẩu.
- đ) Đối với các lô hàng xuất khẩu từng phần, số lượng của các lô hàng xuất khẩu từng phần phải được thể hiện thay vì thể hiện tổng số lượng của chứng từ chứng nhận xuất xứ hàng hóa ban đầu và tổng số lượng của các lô hàng xuất khẩu từng phần không được vượt quá tổng số lượng hàng hóa ghi trên chứng từ chứng nhận xuất xứ hàng hóa ban đầu.
- e) Thông tin trên chứng từ chứng nhận xuất xứ hàng hóa giáp lưng bao gồm ngày phát hành và số tham chiếu của chứng từ chứng nhận xuất xứ hàng hóa ban đầu.

2. Việc kiểm tra, xác minh chứng từ chứng nhận xuất xứ hàng hóa giáp lưng được thực hiện theo quy định tại Điều 24 Thông tư này.

Điều 23. Hóa đơn bên thứ ba

Cơ quan hải quan của nước thành viên nhập khẩu không từ chối cho hưởng ưu đãi thuế quan trong trường hợp hóa đơn thương mại không được phát hành bởi nhà xuất khẩu hoặc nhà sản xuất với điều kiện hàng hóa đáp ứng quy tắc xuất xứ hàng hóa tại Thông tư này.

Điều 24. Kiểm tra, xác minh xuất xứ hàng hóa

1. Để xác minh xuất xứ hàng hóa nhập khẩu, cơ quan có thẩm quyền của nước thành viên nhập khẩu tiến hành kiểm tra, xác minh xuất xứ hàng hóa theo các hình thức sau:

- a) Gửi văn bản yêu cầu nhà nhập khẩu cung cấp thêm thông tin.
- b) Gửi văn bản yêu cầu nhà xuất khẩu hoặc nhà sản xuất cung cấp thêm thông tin.
- c) Gửi văn bản đề nghị cơ quan, tổ chức cấp C/O hoặc cơ quan có thẩm quyền của nước thành viên xuất khẩu cung cấp thêm thông tin.
- d) Kiểm tra thực tế tại cơ sở sản xuất của nhà xuất khẩu hoặc nhà sản xuất tại nước thành viên xuất khẩu để quan sát cơ sở sản xuất và quy trình sản xuất hàng hóa và kiểm tra chứng từ liên quan đến xuất xứ hàng hóa bao gồm các chứng từ kế toán. Việc kiểm tra thực tế tại cơ sở sản xuất chỉ được thực hiện sau khi tiến hành xác minh theo quy định tại điểm c khoản này.
- d) Hình thức khác theo thỏa thuận giữa các nước thành viên.

2. Nước thành viên nhập khẩu kiểm tra, xác minh xuất xứ hàng hóa như sau:

- a) Trường hợp kiểm tra, xác minh xuất xứ hàng hóa theo quy định tại điểm b khoản 1 Điều này, nước thành viên nhập khẩu gửi thư đề nghị kèm theo bản sao chứng từ chứng nhận xuất xứ hàng hóa và nêu lý

do xác minh đến nhà xuất khẩu hoặc nhà sản xuất và cơ quan có thẩm quyền của nước thành viên xuất khẩu.

b) Trường hợp kiểm tra, xác minh xuất xứ hàng hóa theo quy định tại điểm c khoản 1 Điều này, nước thành viên nhập khẩu gửi thư đề nghị kèm theo bản sao chứng từ chứng nhận xuất xứ hàng hóa và nêu lý do xác minh đến cơ quan, tổ chức cấp C/O hoặc cơ quan có thẩm quyền của nước thành viên xuất khẩu.

c) Trường hợp kiểm tra, xác minh xuất xứ hàng hóa theo quy định tại điểm d khoản 1 Điều này, nước thành viên nhập khẩu yêu cầu nhà xuất khẩu hoặc nhà sản xuất và cơ quan có thẩm quyền của nước thành viên xuất khẩu gửi thư đồng ý về việc kiểm tra, xác minh tại cơ sở sản xuất và nêu rõ lịch trình làm việc dự kiến, địa điểm kiểm tra và mục đích kiểm tra.

3. Theo yêu cầu của nước thành viên nhập khẩu, việc kiểm tra cơ sở sản xuất của nhà xuất khẩu hoặc nhà sản xuất có thể được thực hiện với sự đồng ý và hỗ trợ của nước thành viên xuất khẩu dựa trên thỏa thuận giữa nước thành viên nhập khẩu và nước thành viên xuất khẩu.

4. Trường hợp kiểm tra xác minh quy định tại điểm a đến điểm d khoản 1 Điều này, nước thành viên nhập khẩu:

a) Cho phép nhà nhập khẩu, nhà xuất khẩu, nhà sản xuất hoặc cơ quan, tổ chức cấp C/O hoặc cơ quan có thẩm quyền của nước thành viên xuất khẩu phản hồi từ 30 ngày đến 90 ngày kể từ ngày nhận được thư đề nghị xác minh theo quy định từ điểm a đến điểm c khoản 1 Điều này.

b) Cho phép nhà xuất khẩu, nhà sản xuất hoặc cơ quan có thẩm quyền chấp nhận hoặc từ chối yêu cầu trong vòng 30 ngày kể từ ngày nhận được thư đề nghị xác minh nêu tại điểm d khoản 1 Điều này.

c) Đưa ra quyết định từ 90 ngày đến 180 ngày kể từ ngày nhận được thông tin cần thiết để đưa ra quyết định đó.

5. Theo quy định tại khoản 1 Điều này, nước thành viên nhập khẩu phải gửi thông báo bằng văn bản về kết quả kiểm tra, xác minh kèm theo lý do đến nhà nhập khẩu, nhà xuất khẩu, hoặc nhà sản xuất hoặc cơ quan, tổ chức cấp C/O hoặc cơ quan có thẩm quyền của nước thành viên xuất khẩu.

6. Cơ quan hải quan của nước thành viên nhập khẩu có thể tạm ngừng cho hưởng ưu đãi thuế quan trong khi chờ kết quả xác minh. Nước thành viên nhập khẩu cho phép thông quan hàng hóa nhưng có thể yêu cầu việc thông quan cần tuân thủ theo quy định trong nước.

Điều 25. Nộp chứng từ chứng nhận xuất xứ hàng hóa để được hưởng ưu đãi thuế quan

1. Để được hưởng ưu đãi thuế quan, nhà nhập khẩu nộp chứng từ chứng nhận xuất xứ hàng hóa còn hiệu lực cho cơ quan hải quan của nước thành viên nhập khẩu.

2. Hàng hóa có xuất xứ từ nước thành viên xuất khẩu có trị giá hải quan không quá 200 (hai trăm) đô-la Mỹ hoặc số tiền tương đương hoặc cao hơn tính theo đồng tiền tệ của nước thành viên nhập khẩu được miễn nộp chứng từ chứng nhận xuất xứ hàng hóa với điều kiện việc nhập khẩu không phải là một chuỗi liên tiếp hoặc cố tình chia nhỏ lô hàng với mục đích lẩn tránh việc nộp chứng từ chứng nhận xuất xứ hàng hóa cho cơ quan hải quan.

3. Trường hợp hàng hóa vận chuyển qua một hay nhiều nước thành viên không phải là nước thành viên xuất khẩu và nước thành viên nhập khẩu theo quy định tại điểm b khoản 1 Điều 18 Thông tư này, cơ quan hải quan có thể yêu cầu nhà nhập khẩu nộp chứng từ chứng minh theo quy định tại khoản 3 Điều 18 Thông tư này.

4. Trường hợp chứng từ chứng nhận xuất xứ hàng hóa được nộp cho cơ quan hải quan quá thời hạn quy

định, chứng từ chứng nhận xuất xứ hàng hóa vẫn có thể được chấp nhận nếu việc không tuân thủ thời hạn nêu trên là do bất khả kháng hoặc do những nguyên nhân chính đáng khác nằm ngoài kiểm soát của nhà xuất khẩu hoặc nhà nhập khẩu.

Điều 26. Nộp bổ sung chứng từ để được hưởng ưu đãi thuế quan

Trường hợp chưa kê khai để hưởng ưu đãi thuế quan tại thời điểm làm thủ tục hải quan nhập khẩu, để được hưởng ưu đãi thuế quan, nhà nhập khẩu có trách nhiệm:

1. Khai rõ xuất xứ hàng hóa và khai chậm nộp chứng từ chứng nhận xuất xứ hàng hóa trên Tờ khai hải quan nhập khẩu tại thời điểm làm thủ tục hải quan.
2. Khai bổ sung và nộp chứng từ chứng nhận xuất xứ hàng hóa trong thời hạn quy định.

Điều 27. Từ chối cho hưởng ưu đãi thuế quan

1. Cơ quan hải quan của nước thành viên nhập khẩu từ chối cho hưởng ưu đãi thuế quan đối với một trong hai trường hợp sau:

a) Hàng hóa không đáp ứng quy định tại Thông tư này.

b) Nhà nhập khẩu, nhà xuất khẩu hoặc nhà sản xuất hàng hóa không chứng minh được hàng hóa đáp ứng quy định tại Thông tư này để được hưởng ưu đãi thuế quan.

2. Trường hợp cơ quan hải quan của nước thành viên nhập khẩu từ chối cho hưởng ưu đãi thuế quan, cơ quan hải quan phải cung cấp cho nhà nhập khẩu quyết định bằng văn bản và nêu rõ lý do từ chối.

3. Cơ quan hải quan của nước thành viên nhập khẩu từ chối cho hưởng ưu đãi thuế quan trong các trường hợp sau đây:

a) Cơ quan hải quan không nhận được đủ thông tin để xác định hàng hóa có xuất xứ.

b) Nhà xuất khẩu, nhà sản xuất hoặc cơ quan có thẩm quyền của nước thành viên xuất khẩu không phản hồi bằng văn bản đề nghị kiểm tra, xác minh xuất xứ hàng hóa theo quy định tại Điều 24 Thông tư này.

c) Đề nghị kiểm tra, xác minh tại cơ sở sản xuất theo quy định tại Điều 24 Thông tư này bị từ chối.

Điều 28. Điều khoản chuyển tiếp đối với hàng hóa trong quá trình vận chuyển

Vào ngày Hiệp định RCEP có hiệu lực, hàng hóa đang trong quá trình vận chuyển đến hoặc chưa được nhập khẩu vào nước thành viên nhập khẩu đáp ứng quy định tại Thông tư này được xem xét hưởng ưu đãi thuế quan. Nhà nhập khẩu khai và nộp chứng từ chứng nhận xuất xứ hàng hóa trong thời hạn 180 ngày kể từ ngày Hiệp định RCEP có hiệu lực.

Điều 29. Xử lý khác biệt hoặc sai sót nhỏ

Trường hợp không có nghi ngờ về xuất xứ hàng hóa, việc phát hiện những khác biệt nhỏ như lỗi in ấn giữa thông tin trên chứng từ chứng nhận xuất xứ hàng hóa và thông tin trên các chứng từ nộp cho cơ quan hải quan của nước thành viên nhập khẩu để làm thủ tục nhập khẩu không làm mất hiệu lực của chứng từ chứng nhận xuất xứ hàng hóa nếu những khác biệt này vẫn phù hợp với hàng hóa nhập khẩu trên thực tế.

Điều 30. Lưu trữ hồ sơ

1. Nhà xuất khẩu, nhà sản xuất, cơ quan, tổ chức cấp C/O hoặc cơ quan có thẩm quyền lưu trữ ít nhất là 03 năm kể từ ngày phát hành chứng từ chứng nhận xuất xứ hàng hóa hoặc dài hơn theo quy định của mỗi nước thành viên đối với các tài liệu liên quan chứng minh hàng hóa có xuất xứ.

2. Nhà nhập khẩu lưu trữ ít nhất là 03 năm kể từ ngày nhập khẩu hàng hoặc dài hơn theo quy định của mỗi nước thành viên đối với các tài liệu liên quan chứng minh hàng hóa có xuất xứ.

3. Hồ sơ lưu trữ theo quy định tại khoản 1 và khoản 2 Điều này được lưu trữ bằng bất kỳ hình thức nào có thể cho phép truy xuất nhanh chóng, bao gồm cả ở dạng kỹ thuật số, điện tử, quang học, từ tính hoặc văn bản theo quy định của nước thành viên đó.

Chương IV

ĐIỀU KHOẢN THI HÀNH

Điều 31. Tổ chức thực hiện

1. Các nội dung hướng dẫn, thống nhất cách hiểu liên quan đến quy tắc xuất xứ hàng hóa được các nước thành viên thống nhất luân phiên hoặc thống nhất tại báo cáo các phiên họp thực thi của Ủy ban hỗn hợp và Tiểu ban Quy tắc xuất xứ hàng hóa trong khuôn khổ Hiệp định RCEP là căn cứ để các cơ quan, tổ chức cấp C/O và cơ quan hải quan thực hiện.

2. Các nội dung nêu tại khoản 1 Điều này được thông báo đến các cơ quan, tổ chức cấp C/O và cơ quan hải quan thông qua Bộ Công Thương và Bộ Tài chính (Tổng cục Hải quan).

Điều 32. Điều khoản thi hành

1. Thông tư này có hiệu lực thi hành kể từ ngày 04 tháng 04 năm 2022.

2. Cơ quan, tổ chức cấp C/O xem xét cấp C/O mẫu RCEP cho hàng hóa xuất khẩu của Việt Nam trước ngày Thông tư này có hiệu lực để được hưởng ưu đãi thuế quan theo quy định của Hiệp định RCEP và của nước thành viên nhập khẩu.

3. Cơ quan hải quan nước thành viên nhập khẩu chấp nhận chứng từ chứng nhận xuất xứ hàng hóa được phát hành kể từ ngày 01 tháng 01 năm 2022. Thủ tục kiểm tra chứng từ chứng nhận xuất xứ hàng hóa để cho hưởng ưu đãi thuế quan được thực hiện theo quy định của Hiệp định RCEP, các nội dung quy định tại Chương III Thông tư này và các văn bản quy phạm pháp luật có liên quan./.

Nơi nhận:

- Thủ tướng, các Phó thủ tướng Chính phủ;
- Văn phòng Chủ tịch nước, Văn phòng Tổng bí thư, Văn phòng Quốc hội, Văn phòng TƯ và các Ban của Đảng;
- Các bộ, cơ quan ngang bộ, cơ quan thuộc Chính phủ;
- UBND các tỉnh, TP trực thuộc TƯ;
- Viện KSND tối cao, Tòa án ND tối cao;
- Bộ Tư pháp (Cục Kiểm tra văn bản quy phạm pháp luật);
- Công báo;
- Kiểm toán Nhà nước;
- Cổng thông tin điện tử Chính phủ;
- Cổng thông tin điện tử Bộ Công Thương;
- Sở Công Thương các tỉnh, thành phố;
- Bộ Công Thương: Bộ trưởng, các Thứ trưởng, các Tổng cục, Cục, Vụ thuộc Bộ, các Phòng QLXNKKV (19);
- Lưu: VT, XNK(5).

BỘ TRƯỞNG

Nguyễn Hồng Diên